

CSALÁDI CSOMÓ

A családban öten vagyunk.

Négyen fiúk: Ágó, Dani, én meg Apa. Csak Anya a lány. De azért mi mind nagyon szeretjük.

Szöveg - Tahin Ráhel / Illusztráció - Szűcs Édua

♦ Apa annyira szereti, hogy feleségül is vette. De Anya is nagyon szereti Apát, mert hozzáment. Apa nagyon okos ember. Jól tud gondolkodni. Csak emlékezni nem annyira. Olyan nyelveket is tud, amit már senki se beszél. Az iskolában is ezeket tanítja: a latint és az ógörögöt. Azt mondja, ezek majdnem olyanok, mint a matematika, és hogy nekünk is meg fogja tanítani, mert szerinte segít gondolkodni: hogy olyan dolgok is eszünkbe jussanak, ami másoknak nem. Nekem sokszor mondják, hogy „látod, már megint nem gondolkodtál...!”, meg, hogy „az nem jutott eszedbe...?!”, úgyhogy én már nagyon várom! Ha már jól tudok latinul meg ógörögül, arra is biztosan rájövök, milyen nyelvet kéne még megtanulnia Apának ahhoz, hogy ne csak gondolkodni tudjon, hanem emlékezni is. Mert az aztán sehogy se megy neki!

Estéknként nem emlékszik, hogy minek hol a helye: más-hová teszi a kabátját, a táskáját, a telefonját, a kulcsát, a nyakkendőjét. Reggel pedig arra nem emlékszik, hogy hol az a „máshová”, ahova tegnap letette őket.

Szerencsére Anya nagyon jó emlékező, de még így is sokszor van olyan reggel, hogy ő sem találja Apa könyvét... Ilyenkor nekünk szólnak: „Nem láttátok azt a kis piros kötetet, amire arany betűkkel rá volt írva, hogy Cicero?”

Ágó persze meg se hallja: még öltözködés közben is olvas valamit. – Ó, én tudom! Azt a pijos mesekönyvet, amiből Anya olvasott az este...! – kiabál Dani fogkefével a szájában, és már szalad is érte nagy lelkesen.

De én is tudom, hol van az a könyv, amit keresnek, mert én még Anyánál is jobban emlékszem mindenre! Például arra, hogy tegnap, amikor a konyhában levettem a pulóverem, éppen arra raktam rá...

Mire a kulcs és a telefon is meglesz, addigra Apa majdnem elkésik, Anya meg mérges és nem bírja elhinni, hogy „minden reggel ez a program”.

Anya nem szeret mérgeskedni. Egyszer elmesélte, hogy ő legszívesebben szépen hagyta mindenkit elkésni, s talán az még az emlékezetnek is jót tenne, de sajnos, annak egyik iskolában sem örülnének. (Én mondtam, hogy mi sem szeretjük, ha veszekszik, de ő olyan lelkiismeretes, hogy mégis mindig megteszi, ha kell.)

Apa erre azt mondja: az Úristen is próbára teszi azt, akit nagyon szeret.

A mi szüleink annyira szeretik egymást, hogy nemcsak próbára teszik, de sokszor meg is ölegetik egymást.

Én meg olyan vagyok, hogy olyankor mindig odafurakodok. Már is itt van valaki? – kérdezi ilyenkor Apa, és megdöngönyözi a fejemet. Aztán jön Dani is, ő is bebújik közéjük és régen még Ágó is odajött, csak mostanában valahogy nem akar. Azt mondja, nem szeretne ilyenkor zavarni. De én látom, hogy nem haragszanak érte, hanem egymásra nevetnek, aztán meg ránk.

Na, akkor jöjjön ide az összes fiam, hadd ölelgessem meg az egész családot! – mondja végül Anya.

Ilyenkor már Ágó is odasomfordál. Együtt állunk a konyhában, és olyanok vagyunk, mint egy nagy csomó, amit nem lehet kibogozni. ♦

OLVASNIVALÓ EGY HÓNAPRA, ÉRTÉKEK EGY ÉLETRE

KÉPMÁS > stílusos > bátor > elkötelezett

KÉPMÁS MAGAZIN ELŐFIZETÉSEK:

ÉVES ELŐFIZETÉS
(1 db nyomtatott): 5100 Ft

Támogatói előfizetés
(1 db nyomtatott): 8400 Ft

MEGRENDELHETŐ:
kepmas.hu

ÉVES VEGYES ELŐFIZETÉS
(1 digitális + 1 nyomtatott példány)
8640 Ft helyett 6100 Ft

MEGRENDELHETŐ:
digitalstand.hu/kepmas